

MAŠKARNÍ KARNEVAL

... akce v rámci projektu „Žijeme v Evropě“

Z OBSAHU

Jak pečovat o roušku
strana 2

Zprávy ze školy
strana 3

Poděkování
strana 4

O bližních nejen z Bližné
strana 5

K rodákům a pamětníkům
strana 6

Vítání občanů
strana 7

Inzerce
strana 8

Česká pošta

**Provozní doba
pošty**

Pondělí

8:00 - 10:30, 15:00 - 16:00

Úterý

8:00 - 10:30

Středa

8:00 - 10:30

Čtvrtek

8:00 - 10:30

Pátek

8:00 - 10:30

Jak pečovat o roušku

V souvislosti s vyhlášením nouzového stavu v ČR vzhledem k výskytu koronaviru jsme na základě nařízení vlády povinni zakrývat si na veřejnosti nos a ústa rouškou, eventuelně šátkem či šálou. Pojďme si tedy říct jak o roušku pečovat.

Kdy roušku sterilizovat

- Novou roušku před prvním použitím;
- Po každém použití;
- Pokud máte jen jednu roušku, sterilizujte jednou denně večer

Jak sterilizovat

- Roušku vyvařit ve vodě alespoň 10 minut;
- Po manipulaci s použitou rouškou si umýt a dezinfikovat ruce;
- Vyprané roušky usušit;
- Suché roušky několikrát přezehlit, ideálně napařovací žehličkou;
- Sterilizované roušky skladovat v čistém uzavřeném igelitovém sáčku.

Jak manipulovat s rouškou

- Při nasazování a sundávání sahat jen na tkanice nebo gumičky;
- Dobře utěsnit kolem křene nosu;
- Při sundávání nesať na látku roušky před ústy

Kam s použitou rouškou

- S použitou rouškou zacházejte jako by byla infekční
- Do doby sterilizace uchovávejte v uzavřeném igelitovém sáčku

VÝVOZ BIO POPELNIC

2. 4., 16. 4. a 30. 4.

Zprávy ze školy

I přes epidemiologické opatření se nám v březnu podařilo zrealizovat to, co jsme si naplánovali.

Uspořádali jsme maškarní karneval v rámci projektu „Žijeme v Evropě“. Každé dítě si připravilo vlajku jednoho evropského státu a společně jsme si o jednotlivých státech povídali, poté jsme si zasoutěžili a zatančili.

10. 3. 2020 jsme odjeli na projektový den „Příběh jedné knížky“ do Klášterů v Českém Krumlově. Děti byly rozděleny do několika skupin a dozvěděly se, co se musí vše udělat, než vzniknou jednotlivé stránky, jak se vyrábí papír, jak se tiskne, jak se zdobí jednotlivá písmena, jak se kniha váže, jak dřívě knihy vznikaly, co je to pergamen, jak se píše brkem (to si také vše vyzkoušeli) apod. Nakonec si také každý mohl jednu knihu vyrobit.

Blahopřejeme

V dubnu svá výročí oslaví
paní Eva Šmahelová,
Věra Kosiarská
a pánové Jan Bigas
a Štěpán Bigas.

Všem jubilantům přejeme
vše nejlepší, hodně štěstí,
zdraví a pohody v osobním
životě

Za SPOZ Věra Daňová

**Očím jste odešli,
ve vzpomínkách
zůstáváte...**

V březnu nás navždy
opustila
paní Elfriede Zimmel
a pan
Miloslav Bäuml.

D Ě K U J I

VŠEM, KTERĚÍ POMÁHAJÍ

IRENA PEKÁRKOVÁ, STAROSTKA

O bližních nejen z Bližné – část 3.

Po odmítnutí Jardy Lešky jsem nabídl funkci náměstka Milanu Novotnému. S tím jsem se znal také vlastně od počátku, vykonával funkce technika na provezech a pak se stal hlavním mechanizátorem statku Frymburk, takže jsme vlastně téměř denně byli ve styku. Milan však nebyl ochoten do funkce nastoupit, zejména však proto, že již od samého počátku po roce 1989 uvažoval a poměrně rychle uskutečnil své podnikatelské záměry.

Když jsem vzpomínal Pepíka Šincla a Svazarm, nemohu nevzpomenout na dva úspěšné členy, a sice Vladimíra Vyšohlída a jeho manželku Marii. Ta ovšem ještě nebyla Vyšohlídová, ale Reiserová. Její první manžel Vlasta Reiser byl traktoristou na Muckově a zákeřná choroba ho přepadla již v roce 1977 ve věku 38 let. Marie pak, stále ještě Reiserová, pracovala jako skladnice na Pomocné výrobě a byla velmi úspěšnou členkou střeleckého družstva Svazarmu. V roce 1981 dokonce nejlepší na okrese ve střelbě z malorážky. Později se vdala za Vladimíra Vyšohlída, který pracoval v Tuhových dolech.

Vláda byl výborný modelář, vedl dětský kroužek v obci i na škole, odešel však krátce po padesátce svého věku.

V době, kdy ještě samozřejmě nebyla nová silnice a nový most přes Černý potok, dokonce ještě stál po pravé straně můstku Sv. Jan Nepomucký, byla po levé straně silnice dlouhá kamenná zídka. Ta se táhla od baráku Rozvaldových, dnes Bigasových, až na konec potoka. A na zídce prakticky neustále seděl a pokuřoval Bohouš Wolski. Pracoval na šrotárně Pomocné výroby statku, něco jako mlynář, bydlel naproti v budově čp. 15 a téměř celý volný čas pozoroval cvrkot ze zídky.

Velice často, i z titulu funkce kronikáře, jsem se setkával s Janem Frischem, který byl dlouholetým tajemníkem MNV. Hodně podkladů pro kroniku mi dával jak v písemné formě, tak mi to napovídal na malý kasetový magnetofon. V tehdejších plánu kulturně-výchovné činnosti bývala občas i Beseda nad kronikou. Tu samozřejmě dělal tajemník sám, asi dvakrát mě však vzal s sebou, např. na pionýrský tábor Chemo projektu před Vltavicí, ale

ani tam jsem nic nemluvil. Pokud se mě někdo zeptal, tajemník hned odpověděl sám.

Vzpomenout musím též na Pepíka Šmakala. Bydlel na Bližné, hned vedle Flöringů, pracoval jako traktorista, zejména s pásákem DT-54, s kombajnem SK-4 a později jako zootechnik na Bližné a pak i na ředitelství statku. Stýkali jsme se velmi často, probírali vše možné, dokonce i do myslivosti jsme zabrousili. Říkal, že si vede jakousi mysliveckou kroniku, ale ukázat mi ji nikdy nechtěl.

Pepík Myška to vzal také zkrátka. Pracoval u MNV s popelářským vozem. Hned první rok, když jsem byl v Bližné, tak pro mě přišel o velikonočích, nedali si říct ještě s ostatními a musel jsem s nimi chodit po vsi koledovat. No ani si nepřejte vědět, jak jsem dopadl. Sám zemřel v roce 1980 ve věku 43 let. Jeho manželka Miluška pracovala na Bližné jako ošetřovatelka mladého skotu a byla to pracovitá a moc hodná žena.

Samozřejmě, že dobře jsem se znal i s Ottou Šokou, nejen z převozu z Vltavice na Kyselov, kde jsme měli pole,

ale párkrát jsem byl i u něho doma. Poprvé na motorce, na které jsem pak nemohl odjet a museli jsme zavolat Frantu Seidenglance, který mě odvezl. Jó, jó, alkohol je metla lidstva. Ale byli jsme mladí, to se bere život jinak.

Těsně po padesátce zemřel i Rošta Pekárek, rovněž jeden z ochotných a pracovitých lidí. Bydlel samozřejmě na Muckově a jeho doménou byl rovněž pásák a pak

ještě obilní kombajn SK-4. S jeho bráchou Vladkem jsem však někdy měl menší problémy. On ovládal veškeré odborné práce s traktorem, tam patřil do přední linie. Někdy však bylo potřeba udělat i práce podružnější, které zvládl kdekdo a to se mu občas nelíbilo. Pamatuji se, že jednou čekal téměř dvě hodiny, zda mu práci změníme. Nedočkal se a musel jít udělat to, co mu

bylo řečeno. Nikdy to však nebyly žádné nesváry, navzájem jsme se uznávali a kápli si do noty, dokonce mě pozval domů vybrat si nějaké fotografie do archivu kroniky. Jejich manželky Helenu a Margitu jsem měl rád, byly to hodné a pracovité ženy. Obě zemřely ve stejném roce 2004 a ve stejném věku.

frza – pokračování příště!

Ještě k rodákům a pamětníkům

V archivu Kroniky obce jsou zpracovány vzpomínky pamětníků, které byly postupně publikovány i v našem Zpravodaji. Nikdo z nich však nebyl rodákem z naší obce. V rámci akce „Dolní Vltavice žije“ byl však uskutečněn rozhovor s lidmi, kteří se v D. Vltavici narodili

a jejichž rodiče jsem v souvislosti s historií obce také dříve uvedl. Rozhovor provedl Mgr. Pavel Pechoušek a byl uveden v brožurě vydané v rámci zářijové vltavické akce. Předpokládám, že všichni neměli možnost si brožuru sehnat a tak rozhovor s rodáky uvádím nyní v našem Zpravodaji. Jedni z prvních a známých dosídlenců byli Košinovi /hostinec, řeznictví/, a tak jejich syn JIŘÍ KOŠINA zavzpomínal.

„Narodil jsem se v Dolní Vltavici v březnu roku 1946. Rodiče pocházeli z Moravy. Otec byl vyučeným řezníkem v Počátkách a pracoval ve Studené. Do Dolní Vltavice přišli hned po válce, na podzim roku 1945 v rámci osídlování pohraničí. K tomuto

rozhodnutí došli poté, když brzy po svatbě se jim narodil syn a záhy nato zemřel. Chtěli prostě pryč. Oba pocházeli z početnějších rodin, a tak ani jejich bydlení u rodičů nebylo zrovna příznivé. Proto využili této možnosti a rozhodli se začít nový život.

Protože otec počítal s tím, že se tu bude nadále zabývat svou profesí, tedy jako řezník, vzal si sebou i několik prasat, aby měl pro tuto činnost nějaký základ. Bydleli jsme na čísle popisném 15, kde bývala hospoda, kterou otec znovu otevřel a vedle zřídil řeznictví. Prodej masa obhospodařovala moje matka. Když se rušilo soukromé podnikání, tak mu komunisti všechno vzali, zakázali mu vlastní porážku a on byl nucen nakupovat

maso na jatkách v Českém Krumlově.

V Dolní Vltavici jsem prožil krásné dětství, kolem řeky. Byla tu skvělá parta dětí, se kterými jsme se chodili koupat, stavěli různá plavidla i z kulatiny, která se plavila po Vltavě, anebo chytali ryby. Já byl hodně živé dítě a měl jsem nad sebou anděla strážného, který měl celou dobu spoustu práce. Například v místě, kde bývalo srdce Vltavy, jsme se s klukama koupali a našli tam bednu se zbraněmi a náboji. Zbraně byly pečlivě zabalené ve voskovém papíru a tak byly jen navlhlé. Chtěli jsme je vyzkoušet, dát do provozu, ale nefungovaly, potřebovaly vysušit. Rozhodovali jsme se s klukama, co s tím. Nikomu by to jen tak neprošlo a jediný, kdo byl odvážný, tak byl Standa Turínský, jehož táta byl hrozně šikovný elektrikář a večer vždycky dával do provozu agregát na výrobu elektřiny. Ten vzal patrony domů s tím, že je dá na kachlová kamna, která měli

v kuchyni. Pak se mu ale zdálo, že by to trvalo moc dlouho, tak nějaké patrony strčil do trouby. Jeho mamka chtěla péct buchty a tak více roztopila kamna a ono to začalo bouchat. Takže to kamna trochu více rozbilo. To byl hrozný průšvih. Doma pak bylo vysvětlování hrozícího nebezpečí opaskem. Nebo při vojenském cvičení, vojáci označovali minová pole nápisem a drátem, což nám usnadnilo hledání. Byly to třeba cvičné pěchotní, takové dřevěné krabičky, kde byla jen zápalka, která prskla a z krabičky se zakouřilo. My je samozřejmě vyndali a udělali minové pole jinde. Nevěděli jsme ale, že tudy pojedou pan Lukašák pro seno s koňským povozem. Koně se lekli, splášili se a koňský povoz mu pěkně rozebrali. Za to jsme taky dostali pěkně nařezáno...

Když se začaly bourat baráky před zatopením, přestěhovali jsme se do Chlumu u Křemže, kde jsme bydleli asi deset let. Když mi bylo třináct

let, zemřel mi náhle otec a my jsme zůstali s matkou na všechno sami.

Celý život jsem hledal tvůrčí práci a hodně jsem toho vystřídal. Vyučil jsem se ve Velešíně soustružníkem a pak jsem studoval vysokou vojenskou školu v Liptovském Mikuláši, která byla zaměřená na protiletadlovou obranu. Tu jsem ale nedokončil a byl jsem převelen na Letiště v Líních u Plzně jako technik letadel, kde jsem dokončil základní vojenskou službu. Poté jsem odešel do civilu, oženil se a ve Větrní pracoval jako mašinfíra. Následně jsem byl zaměstnaný v Domě služeb při MNV v Křemži jako údržbář. Poté jsem přešel do Boršova nad Vltavou, kde jsem pracoval ve skladu, odkud se distribuovaly barvy a laky. Po revoluci jsem začal v tomto oboru podnikat, kdy jsem sám provozoval velkoobchod barev v Českých Budějovicích, což mi vydrželo až do důchodu."

frza

Vítání občánků

Dne 14. 3. 2020 proběhlo vítání nových občánků Černé v Pošumaví.

Slavnostně byly přivítány tyto děti:

Natálie Vadová, Šimon Hojsak, Tobiáš Princ, Václav a Vojtěch Pivcovi, Eliška Nováková a Jan Vyletěl.

!!! JARNÍ PÁD CEN !!!

Začínáme v dubnu!

- **EKOBRIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- *Nejlevnější čerstvá*
• **MULCOVACÍ KURA**

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

**Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!**

ČERNÉ TĚPLO PRO VÁŠ DOMOV

EKOPALIVO

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.

Mobil: +420 734 768 420

E-mail: prodejnavetmi@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce

Mobil: + 420 777 917 714

E-mail: prodejnacob@ekopalivo.cz

UL Services s.r.o. Frymburk hledá zaměstnance na HPP Pracovní pozice ŘIDIČ – ÚDRŽBÁŘ

Popis činnosti:

- řízení a obsluha pracovní plošiny a kontejnerového vozidla
- technická údržba pracovních strojů a vozového parku společnosti
- stavebně-údržbářské práce, údržba nemovitostí, údržba zeleně

Požadujeme:

- řidičský průkaz skupiny B, C
- pracovitost, spolehlivost, samostatnost, odpovědnost, flexibilitu
- aktivní přístup a schopnost učit se novým věcem
- praxe výhodou

Nabízíme:

- stabilní zázemí místní společnosti
- pestrou pracovní náplň
- odpovídající platové ohodnocení
- práce na HPP
- pracovní fond 40 hodin týdně
- pracoviště Frymburk a okolí

Nástup možný od 1. 6. 2020

více informací na tel. 00420 734738231 nebo e-mailu info@ulservices.cz

Vaše příspěvky můžete posílat elektronickou poštou na adresu zpravodajcerna@email.cz,
nebo je předat v písemné podobě na Obecním úřadě v Černé v Pošumaví.

Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje bude 25. dubna 2020.

Vydává Obec Černá v Pošumaví, IČO: 00 245 828, evidenční číslo MK ČR E 13487,
neprodejně, Česká republika, Jihočeský kraj, okres Český Krumlov

Sazba a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o., Černá v Pošumaví, www.tiskarna-cerny.eu